

Älvsborgsvisan

Arr.: Jeanette & Lars
Dyremose © 1989

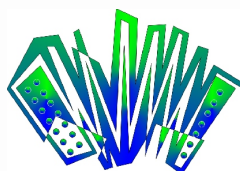
1. Den blomsterprydda gondolen gled
utöver Älvsborgs blåa böljor ned.
Det var så hemskt i den mörka natt,
en flicka skön vid rodret satt.
Kring pannan bar hon en lagerkrans
beprydd av stjärnors milda glans.
Hon sjöng om vännen så ljuv och kär,
som uppå Älvsborg fångslad är.

2. Men Herman hörde den stämman klar,
som genom järnbeslagna fönstret far.
„Hallå“ han ropar, „min sångarvän,
nog känner jag din röst igen.
Jag haver mördat ett barn för dig,
det kunde du förlåtit mig;
ty kärleken den är lika stor
hos fången som på Älvsborg bor.

3. Och fången ensam i tornet satt
tilldessa han rymde därifrån en natt,
och kasta sig uti böljan blå,
för att sin flicka återfå.
Man se'n som vålnader sett dem gå
ibland de höga bergen grå.
Men Älvsborgs bölja den viskar än
om Herman och hans sångarvän.

A. W. Thorsson

1. *hemskt* uhyggeligt
ljuv sød
3. *vålnader* genførd

DYREMOSE A/S
dyremose.com

Flidsagervej 16 • 2500 Valby • Denmark

Tlf.: (+45) 36 46 34 24

www.dyremose.com